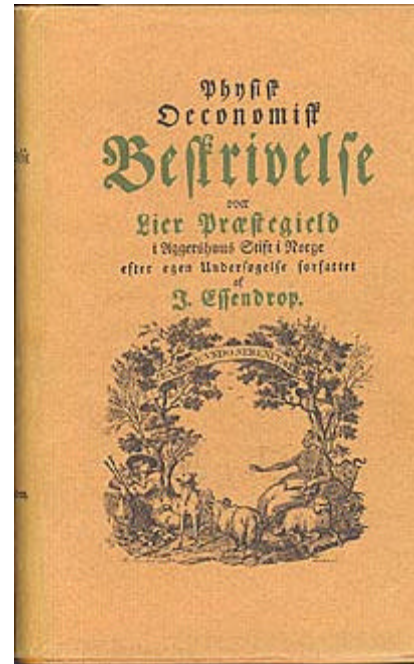

Fugleliste fra 1700-tallets Lier

Av Jens Erik Nygård

Høsten 1761 ble en bok av presten Jens Essendrop utgitt i Kjøbenhavn. Den het "Physisk oeconomisk beskrivelse over Lier prestegield". Essendrop bodde på Gullaug gård, og hadde utsikt over fuglerike områder (Linnestranda selvfølgelig!), noe som må ha inspirert ham til å vie en del av et kapittel til fuglelivet i Lier. Dette presenterte han i form av ei alfabetisk liste, der han knyttet korte kommentarer til hver art. Disse forteller mye om 1700-tallets forhold til natur, og om tidens fuglekunnskap.

Av vilde fugler findes efterfølgende sorter, nemlig :
And av forskjellig størrelse og farge findes såvel i de store fjorde som andre vande og sjøer.

Bokfinken sees om foråret ved husene, dompapen oppholder sig i skoven, fanges undertiden om høsten sammen med kramsfugl.

Due, alltid av blå farge med hvid ring om halsen, er noget færre enn de tamme.

Av falk er der såre få.

Flaggermus sees overalt, når hendes tid er at lade sig om sommeren tilsyne.

Gjess oppholder sig ikke, uden de på deres hen og tilbakeflukt setter sig for at hvile.

Gjertrudsfuglen, sort av farge, men en rød hette, den er noget mindre enn en due.

Glente, en stor rovfugl, der søker sin føde av fisk, kalles også fiskejon.

Hakkespett, en art er grøn, en annen hvid, sort og rød spraglet.

Høk findes av adskillig størrelse og natur.

Jerpe ligner duen av størrelse, oppholder sig i de store skove.

Kaje sees nogle av om foråret og høsten.

Krage lader sig se i aller største overflødigheit, fornemmelig om høsten når kornet modnes, hvori de farer avsted som svin.

Kramsfugl eller trost, av adskillig sort og grå farge, og forskjellig størrelse.

Lerke og linerle, to sommer fugle, som kun fra foråret til høsten lader sig se.

Lom sees og høres i Dramsfjorden, såvel som andre vande hvor den oppholder sig om sommeren.

Myrsnipe, en grå fugl med langt nebb, er stor som en due og har velsmagende kjøtt.

Måker fornemmer man og i de samme vande, fornemmelig når stormen er sterk.

Nøtteskrike, en art sort og hvid spraglet, en anden rødbrun med blåskinnende fjær.

Ørnen findes og, men ikke i nogen stor mengde, uagtet den på sine steder i de høie, steile fjelde, hvor noget tre findes, gjør sitt rede.

Ravn kaldes korp, sees i mengde både sommer og vinter.

Rypen lader sig i store snevintre se, men det hender sjelden.

Skaden er en overalt bekjent fugl, som end bygger sitt rede nær ved husene.

Spurv, grå og gul, findes i største overflødighet, fornemmelig den grå, som med billighet ansees i kornladerne lige skadelig som mus.

Spove, en temmelig stor fugl, sees undertiden om høsten.

Stær, strandsneppe og svale innfinder sig de sedvanelige bestemte tider om foråret.

Stendulp og stillits, tvende små fugle, den første gjør sitt rede i stenrifterne, den annen i skoven.

Tiur, hvis hunn kaldes røy. Denn store fugl oppholder sig i de store skove, hvor de som forår og høst eftertraktes enten ved skyten eller ved oppsatte feller på de steder man vet den har sin gang.

Talgokse eller kjøttmeis, og talgtittte, tvende små fugle, ere hinanden nesten like, den første er blå, gul og sort, den annen blå, sort og hvidgrå.

Ugle, av dette slags haves ingen mangel, den eneste nytte man vet den gjør, er at de som katterne ødelegger mus.

Urfugl eller høns fanges og skytes på samme måde som tiuren, av dette slag gives en større mengde, hvilket fornemmelig erfares i den tid om foråret da de spiller eller leker, da flokker av to til tre hunde kan findes samlet på samme sted.